

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27743 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X, X en X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2006 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 12 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat M. C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 september 2005 het Rijk binnen en diende op 28 oktober 2005 een asielaanvraag in. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 15 augustus 2005 het Rijk binnen en diende op 31 januari 2006 een asielaanvraag in. Op 13 juli 2006 werd voor allebei een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing van verzoeker: *U verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Yumbo (dept. Valle). Daar zou u sinds enige tijd samen leven met X (O.V. X) met wie u samen een kind hebt. In Colombia zou u nog een zoon hebben die momenteel bij zijn moeder, uw ex-echtgenote, in Yumbo zou verblijven. U zou in de eerste plaats een handelaar in juwelen en goud geweest zijn. In dat verband zou u in augustus 2000 gearresteerd zijn op verdenking van het witwassen van geld waarna u een drietal jaren in de gevangenis zat. U zou voorwaardelijk*

zijn vrijgelaten en in mei 2005 uiteindelijk veroordeeld zijn tot zeven jaar vrijheidsberoving voor uw aandeel in de zaak. Volgens u werd u enkel veroordeeld omdat ze wilden aantonen dat ze streng optreden. Aangezien u op dat ogenblik al 3/5 van uw straf zou hebben uitgezeten, werd u niet opnieuw gearresteerd. Ook na uw veroordeling zou u goud zijn blijven verkopen - weliswaar op kleinere schaal — en daarnaast zou u een fitnesscentrum hebben uitgebaat. Volgens uw verklaringen kende u nooit eerder problemen met een of andere guerrillabeweging tot op 29 juni 2005. Die dag zouden onbekenden u telefonisch hebben gecontacteerd met de vraag u ergens te ontmoeten. U zou daar niet op zijn ingegaan en twee dagen later opnieuw gecontacteerd zijn. Ze zouden u gewaarschuwd hebben zich niet van de domme te houden en gezegd hebben dat u hen economisch moest steunen, Tot op dat ogenblik zou u niet zeker geweten hebben wie u lastig viel. Pas daags erna, toen u een dreigbrief ontving bij u thuis van het zesde front van het FARC, wist u met zekerheid dat het de guerrilla was die een soort van oorlogsbelasting van u eiste. U verklaarde de hulp van de autoriteiten niet te hebben ingeroepen, maar zich gericht te hebben tot een gewapende groep actief in uw streek die zich paramilitairen noemen en buiten de wet opereren. Beringo, de man die u contacteerde, zou u gezegd hebben dat uw zaak ernstig is en dat hij met zijn commandant zou spreken. Vervolgens zou die commandant naar u thuis gekomen zijn en gezegd hebben dat u best het land zou verlaten en dat ze voor uw veiligheid zouden zorgen tot aan uw vertrek. Op 15 augustus 2005 zou u nog een derde maal telefonisch zijn bedreigd waarna u naar het bureau van mensenrechten' in uw dorp (Personeria Municipal de Yumbo-Valle) zou zijn gegaan om melding te maken van de incidenten. In die periode zou uw levensgezellin Angela Catalina het land verlaten hebben en via Venezuela met een vals Mexicaans paspoort naar Europa zijn gereisd. Een veertiental dagen later zou u dan zelf ook vertrokken zijn. Ook uw reis zou zijn geregeld door de paramilitairen uit uw streek. U zou van Yumbo naar Cali zijn gegaan en daar het vliegtuig naar Cúcuta (Colombia) hebben genomen. Daar zou u over land de grens met Venezuela zijn overgestoken naar Ureia, hetgeen u zonder de nodige papieren kon doen omdat er een regeling getroffen was met de veiligheidsmensen van de regio. Uiteindelijk zou u dan van Caracas naar Parijs gevlogen zijn, eveneens in het bezit van een vals Mexicaans paspoort. Begin september zou u in België zijn aangekomen en toen u op 28 oktober 2005 door de politie betrapt werd als zwartwerker in een carwash vroeg u asiel aan. Op 30 oktober 2005 dienden u en uw vriendin door tussenkomst van uw juridische raadgever, de heer Ibrahim Van Buggenhout, ook nog een aanvraag tot regularisatie in.” Verzoekster steunt haar asielaanvraag op het asielrelaas van haar partner.

1.3. De feiten worden ter terechtzitting niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoeker stelt “Gewacht op dat de feiten die door de verzoeker aan de hand van zijn vraag worden aangevoerd, en van wie de Commissaris generaal de vrije tijd heeft gehad om de reikwijdte te analyseren, zich bij de Conventie van Geneve verbinden in zoverre de verzoeker voor zijn leven vreest; deze feiten vormen vanaf tijdens een vervolging aan de richting van de overeenkomst van Geneve des te meer daar de verzoeker geen enkele bescherming van de autoriteiten kan eisen Colombiaanse diezelfde die de oorzaak van de vervolgingen ondergaan door de verzoekster vormen; Dat de

aangenomen motivatie de onaangename indruk laat die de commissaris generaal zich tot taak stelt om onder de zogenaamde onnauwkeurigheden, tegenstrijdigheden en weglatingen van detail te vallen; zonder de samenhang van het geheel en zijn afstemming aan een bekende en opgestelde werkelijkheid waar te nemen.” (sic)

- 3.1. Verzoeker dient het verzoekschrift zorgvuldig op te stellen in een taal die duidelijk is en niet tot ondubbelzinnigheid leidt. Verzoeker verklaart als welstellend goudhandelaar en uitbater van een fitness-zaak geïsoleerd te worden door de FARC en gedwongen werd tot economische ondersteuning. Hij houdt voor de asielinstanties een geheel ander profiel voor dan voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij in het kader van zijn regularisatieprocedure verklaarde geïsoleerd te worden door de Colombiaanse autoriteiten omdat hij oppositie voerde. Ook uit de verklaringen van verzoeker en verzoekster onderling rijzen verschillende discrepanties met betrekking tot essentiële gegevens, in het bijzonder wat verzoekers detentie betreft.
- 3.2. De verzoekende partij voert aan *“Dat de verzoekster, integendeel, stand in een uitvoerig heeft gedaan, uitvoerig en constant verhaal op de wezenlijke punten van de voorgekomen gebeurtenissen dat zijn vraag zich goed aan de redenen verbindt die door artikel 1 van de Conventie van Geneve door de betreffende vervolgingen de leden van zijn familie worden bepaald, die zeer reëel, ernstig zijn en dat vertrekkend het risico ernstig is; Dat het integendeel de tegenpartij is die, in zijn motivatie, niet bepaalde wezenlijke elementen herneemt; Dat de gebeurtenissen zoals geleefd en verteld door de verzoeker een toekomstige vrees laten voorspellen en objectiveren; Dat het bovendien belangrijk is om de verklaringen van de verzoeker in geopolitiek verband met het land terug te geven”*. Dergelijke louter algemene beweringen, kunnen de bevindingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerleggen noch de eigen uiteenlopende verklaringen nuttig toelichten. De fundamenteel tegenstrijdige verklaringen in het kader van zijn regularisatieprocedure en tijdens zijn asielrelaas blijven dan ook onverminderd overeind.
- 3.2.1. Dat verzoeker geen aannemelijke verklaring biedt voor deze flagrante tegenstrijdigheden klemmt te meer nu verzoeker geen bewijsstukken voorlegt ter adstructie van zijn voorgehouden asielmotieven. Verzoeker toont noch zijn professionele activiteiten aan, noch zijn veroordeling voor het witwassen van geld en evenmin toont hij aan dat hij geïsoleerd wordt door de FARC. Zijn eenzijdige verklaring op het bureau van de mensenrechten van Yubau volstaat niet om het asielrelaas aannemelijk te maken, noch de dreigbrief van de FARC, waarvan de authenticiteit niet is aangetoond. Dergelijke documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Er zijn dan ook geen elementen die er minimaal op wijzen dat het voorgehouden asielrelaas enigszins gegrond is en waarachtig kan zijn.
- 3.3. Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers moeder en broer reeds jaren geleden naar België emigreerden om economische redenen; dat zijn broer in België getrouwd is; dat zijn moeder naar aanleiding daarvan werd geregulariseerd, (gehoorverslag DVZ, p.7-8) en dat verzoeker pas asiel aanvraag nadat hij betrapt werd op zwartwerk. Deze elementen kunnen bezwaarlijk ondersteunen dat verzoeker vluchtte *“om mijn veiligheid”* (gehoorverslag DVZ, p.8). Verzoeker toont niet aan dat zijn komst naar België in nexus staat met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

- 3.4. De verzoekende partij wijst op algemene informatie over Colombia, met name verslaggeving van Amnesty International en de Inter-American Press association. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat de verzoekende partij in het land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480) wat niet het geval is.
- 3.5. Aangezien verzoekster expliciet aangeeft zich enkel te baseren op dezelfde motieven als verzoeker wordt tevens voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk gemaakt omwille van de voorgehouden problemen van haar partner.
- 3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

4. Verzoeker meent dat *“Onder omstandigheden ze zou verplichten om in hun land terug te keren als een handeling in strijd met artikel 3 van EVRM beschouwd worden”* (sic). De Raad wijst erop dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Artikel 3 EVRM stemt anderzijds inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).
5. Uit het verzoekschrift tot voortzetting blijkt dat de verzoekende partij meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien de verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt zij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet, aannemelijk.
6. Met betrekking tot de algemene situatie in Colombia verwijst verzoeker naar het rapport van Amnesty International van 2006 waarbij gewezen wordt op moorden gepleegd door de FARC en de onstabiliteit in bepaalde regio's. Dit is onvoldoende om aan te tonen dat er in gans Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich overigens bezwaarlijk vergelijken met het profiel van een journalist en toont niet aan dat er desgevallend geen mogelijkheid bestaat op interne hervestiging. Verzoekende partij toont niet aan dat er bepaalde elementen zouden zijn, waaruit zou kunnen blijken dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 § 2 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.